

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/254/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1717200160
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1717200160.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a členov senátu JUDr. Anny Kašajovej a JUDr. Valérie Kleinovej v právnej veci žalobcu: SPP - distribúcia, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 44/b, Bratislava, IČO: 35 910 739, zastúpený advokátom Mgr. Miroslav Hanec, advokát so sídlom Hruštiny 602, Žilina, proti žalovanému: L. Z., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. Z., K. XX/XX, zastúpený JUDr. Pavlom Polakovičom, Detvianska č. 14, Bratislava, o zaplatenie 3.374,14 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 27. júna 2018 č.k. 10Csp/5/2017-78 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 3.374,14 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 3.374,14 EUR od 2.7.2015 do zaplatenia a zaviazal ho nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu.

2. Po právnej stránke posúdil vec podľa § 489, § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 82 ods. 1 písm. d), § 82 ods. 2, § 82 ods. 3 zákona o energetike, § 1 ods. 9 vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z.z.

3. Vychádzal zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu, ktorými sú protiprávny úkon žalovaného pri odbere plynu, vznik škody na majetku žalobcu a príčinná súvislosť medzi vznikom škody (resp. zmenšením majetku žalobcu) a protiprávnym konaním žalovaného. Poukázal na aktuálnu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 3Obdo/51/2017 zo dňa 22.3.2018), v zmysle ktorej za protiprávny úkon ako jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu sa považuje aj neoprávnený odber plynu meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. V takom prípade je v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike rozhodujúce samotné porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii plynu na meradle, pričom funkčnosť meradla je irelevantná takisto ako aj skutočnosť, či toto zaznamenávalo skutočný odber plynu. Ďalším predpokladom zodpovednosti za škodu, ktorý pristupuje k neoprávnenému odberu plynu ako k protiprávnemu úkonu, je skutočnosť, že odberateľ plynu v rozhodnom období odoberal plyn prostredníctvom meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii.

4. Podľa názoru súdu prvej inštancie bolo v konaní znaleckým posudkom preukázané, že zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii meradla bolo porušené mechanickým zásahom (mechanickým poškodením), žalovaný hodnovernosť znaleckého posudku žiadnym spôsobom nespochybnil a ani

nespochybnil samotné porušenie meradla. Považoval za preukázané, že žalovaný v rozhodnom období odoberal na odbernom mieste plyn prostredníctvom tohto meradla - je podľa LV č. XXX vedeným Okresným úradom Pezinok minimálne od roku 2014 výlučným vlastníkom rodinného domu s adresou N.K. XX, B.. Žalovaný tento skutkový záver relevantným spôsobom nespochybnil, namietal len, že sa v rozhodnom období z dôvodu vážneho úrazu hlavy nezdržoval na odbernom mieste, avšak tieto svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal a žiadnymi dôkazmi nepodložil. Zo zápisu o vykonanej kontrole odberného miesta zo dňa 29.5.2015 mal súd prvej inštancie preukázané, že na odbernom mieste sa nachádzala dcéra žalovaného, ktorá predmetný zápis aj podpísala, čo žalovaný nespochybnil. Pri doručovaní zásielok súd prvej inštancie zistil, že žalovaný sa ani v tomto období nezdržoval na adrese trvalého pobytu v Z. (podľa správy OO PZ Bernolákovo zo dňa 11.11.2017 sa na tejto adrese nikto nezdržava a dom chátra), ale naďalej s rodinou využíva nehnuteľnosť na N. XX, O. B., t.j. odberné miesto (podľa správy OO PZ v Pezinku zo dňa 6.12.2017 sa žalovaný na tomto mieste skutočne zdržiava, avšak úmyselne nepreberá poštu, čo potvrdila aj jeho dcéra v liste zo dňa 15.15.2017, v ktorom tvrdila, že sa spolu zdržiavajú na tejto adrese). K námietke žalovaného ohľadom nezhody evidovaných spotrebičov so skutočným stavom konštatoval, že táto je vo vzťahu k povahe žalovaného nároku (ktorý nereflektuje skutočnú spotrebu plynu) právne bezvýznamná, a nahlásenie skutočne používaných spotrebičov je na ťarchu žalovaného (§ 71 ods. 2 písm. c/ zákona o energetike). Z uvedeného dôvodu neakceptoval ani námietku žalovaného, podľa ktorej nebol výpočet škody vyčíslený kvalifikovane z dôvodu, že v deň 1.06.2015 v jeho rodinnom dome nikto nebol a nikto sa nebol pozrieť na zariadenia, aké tam sú.

5. K porušeniu zabezpečenia plomby meradla uviedol, že v prípade skutkovej podstaty neoprávneného odberu v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike je daná objektívna zodpovednosť odberateľa za takýto odber a ním spôsobenú škodu, a to bez ohľadu na skutočnosť, či samotné poškodenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii spôsobil sám odberateľ, ním poverená osoba alebo iný subjekt bez vedomia odberateľa. Konštatoval, že ak k poškodeniu plomby pristúpil odber plynu prostredníctvom takéhoto meradla (t.j. neoprávnený odber), ku ktorej je pripojené odberné plynové zariadenie žalovaného, žalobcovi ako prevádzkovateľovi distribučnej siete (§ 3 písm. c/ bod 5 zákona o energetike) vznikla škoda. Samotnú skutočnosť, že žalovaný odoberal zemný plyn, preukazujú podľa názoru súdu prvej inštancie výsledky odpočtov na meradle v nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného ako aj samotné správanie jeho dcéry na odbernom mieste, a aj jeho samotná argumentácia spočívajúca v jeho tvrdení, že reálna spotreba musela byť s poukazom na využívané spotrebiče nižšia.

6. Súd prvej inštancie považoval za nesporné, že žalovaný v rozhodnom období 30.5.2014 - 29.5.2015 zemný plyn skutočne odoberal a dodaním plynu žalovanému ako konečnému odberateľovi vznikla škoda na strane žalobcu, ktorej reálnu výšku nebolo možné s poukazom na poškodenie plomby meradla spoľahlivo zistiť. Postup žalobcu, keď si škodu vyčíslil v zmysle zákona o energetike, považoval za správny. Zodpovednostný vzťah príčinnej súvislosti medzi existenciou protiprávneho úkonu a škodou vznikol podľa názoru súdu prvej inštancie v dôsledku neoprávneného odberu plynu v rozhodnom období a nevierohodnosti stavu spotreby plynu na takto poškodenom meradle. Poškodenie plomby meradla mal za nesporné a preukázané znaleckým posudkom, ktorý bol vyhotovený po odobratí poškodeného meradla, pri ktorom bola prítomná dcéra žalovaného. Vzhľadom k tomu, že v zmysle zákona o energetike má porušenie zabezpečenia meradla za následok neoprávnený odber plynu a objektívnu zodpovednosť odberateľa, považoval žalobu za dôvodnú a žalobe vyhovel. Žalovanému priznal aj zákonné úroky omeškania odo dňa nasledujúceho pod dni splatnosti podľa vyúčtovania. Uviedol, že aj keď žalobca nepreukázal, že vyúčtovanie bolo skutočne žalovanému doručené, žalovaný túto skutkovú okolnosť nenamieta, vyhodnotil tvrdenie žalobcu podľa § 151 ods. 1 CSP za nesporné.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a nakoľko mal žalobca v konaní plný úspech, priznal mu plný nárok na náhradu trov konania.

8. Žalovaný podal proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktorým namieta, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení zameril výlučne na skutočnosť poškodenia plomby meradla. Uviedol, že rozporoval výšku náhrady škody, ktorú žalobca zákonným spôsobom nepreukázal. Podľa jeho názoru žalobca nesprávne vyčíslil škodu, z dôvodu, že ju mal uplatniť podľa vyhl. č. 449/2012 Z.z., kde okrem iného v § 1 ods. 3 je uvedené, že sa berie do úvahy počet hodín spotrebiča, odber spotrebiča a pod. Poukázal na to, že žalobca nikdy nebol v dome pozrieť si spotrebiče, pričom uviedol spotrebiče také, aké sa v dome nenachádzajú napr. plynový šporák. Je toho názoru, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, keď nemal ničím preukázanú výšku ani predpokladaný odber

plynu ako to má na mysli zák. č. 449/2012 Z.z. Uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne zamietol jeho návrh na doplnenie dokazovania v navrhovanom smere, okrem iného i výsluchom žalovaného. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako nezákonný zrušiť a vrátiť späť prvoinštančnému súdu na doplnenie dokazovania, resp. rozsudok zmeniť tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietne, z dôvodu, že žalobca bol povinný podľa CSP podať žalobu tak, aby mohol byť vydaný vykonateľný rozsudok súdu. Na základe tak podanej žaloby, ako bola podaná, súd mohol podľa neho rozhodnúť len tak, že žalobu ako nedôvodnú a priečiacu sa zákonu zamietne.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že jeho tvrdenia uvedené v odvolaní považuje za účelové a právne bezvýznamné. Boli predmetom v konaní pred súdom prvej inštancie, v ktorom konaní žalovaný neunesol dôkazné bremeno, s čím sa súd prvej inštancie v predmetnom rozsudku právne a dôvodne vysporiadal. K tvrdeniu žalovaného, že „žalobca nikdy nebol v dome pozrieť si spotrebiče, pričom uviedol spotrebiče také, ktoré sa v dome nenachádzajú“ uviedol, že pri výmene meradla dňa 29.05.2015 bola prítomná Z. O., identifikovaná ako dcéra žalovaného, ktorá vlastnoručným podpisom potvrdila údaj na zápise, (ktorý bol prílohou k žalobe), a znel: „Spotrebiče budú nahlásené dodatočne telefonicky“. Avšak, k nahláseniu spotrebičov zo strany žalovaného, či Z. O. nikdy nedošlo, preto sa použila metodika podľa § 1 ods. 8 písm. a) vykonávacej vyhlášky. Konštatoval, že výpočet škody podľa vykonávacej vyhlášky je v danom prípade jediný spôsob určenia vzniknutej škody, čo akceptuje dlhodobá rozhodovacia prax súdov vrátane Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. 1Cdo 107/2008, 3Cdo 99/2012, 4Cdo 102/2010. K tvrdeniu žalovaného, že „súd nesprávne právne posúdil vec, keď nemal preukázanú výšku ani predpokladaný odber plynu ako to má na mysli zákon č. 449/2012 Z.z.“ uviedol, že ho považuje za právne bezvýznamné, nakoľko v období neoprávneného odberu bol na predmetom odbernom mieste plyn odoberaný. Nie je však možné zistiť, podľa neho v akom množstve, lebo sa odoberal plynomerom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Množstvo reálne spotrebovaného plynu je možné zistiť len plynomerom s platným overením, s neporušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. Ak nie je k dispozícii platný údaj o spotrebe, nie je možné vyčíslieť vzniknutú škodu na základe žiadnych iných objektívnych a spoľahlivých podkladov. Mal za naplnený predpoklad aplikácie metodiky náhradného výpočtu škody podľa vyššie spomínanej vykonávacej vyhlášky, podľa ktorej škodu aj vypočítal. So zamietnutím návrhu žalovaného na doplnenie dokazovania - výsluchom žalovaného, sa súd prvej inštancie podľa neho právne i skutkovo vysporiadal, čo adekvátne odôvodnil v bode 15. odôvodnenia. Podľa jeho názoru je odvolanie žalovaného v celom rozsahu nedôvodné. Navrhol aby odvolací súd postupoval v súlade s § 387 ods. 1 CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu náhradu trov konania v rozsahu 100%.

10. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

11. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

13. K odvolacej námietke žalovaného, že napadnuté rozhodnutie spočíva v neprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery, avšak v posudzovanej veci, odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie za správne.

14. Žalobca si v posudzovanej veci uplatňoval od žalovaného náhradu škody, ktorá vyplývala z neoprávneného odberu zemného plynu a súd prvej inštancie mu priznal nárok z takéhoto skutkového základu. Podľa ustálenej judikatúry neoprávneným odberom plynu v zmysle ust § 82 ods. 1 písm. d)

zákona o energetike, je potrebné v zmysle citovaného ustanovenia považovať odber plynu meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, alebo určeným meradlom, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom siete. Najvyšší súd skonštatoval (uznesenie sp. zn. 1Cdo 107/2008 zo dňa 27.10.2009), že pri neoprávnenom odbere plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, je daná objektívna zodpovednosť odberateľa plynu. V takom prípade odberateľ plynu zodpovedá už len za to, že odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti manipulácii, pričom porušenie tohto zabezpečenia mohol spôsobiť ktokoľvek, teda porušenie zabezpečenia meradla proti neoprávnenej manipulácii nie je viazané len na odberateľa samotného, prípadne na iné osoby, ktoré, či už na podnet odberateľa alebo s jeho vedomím, toto zabezpečenie meradla porušili. Rovnaký záver vyslovil najvyšší súd aj v rozsudku sp. zn. 4 Cdo 102/2010 zo dňa 29.11.2011. V uznesení sp. zn. 4 Cdo 30/2009 zo dňa 28.10.2009 najvyšší súd uzavrel, že ust. § 59 ods. 1 písm. d) zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike (znenie uvedeného ustanovenia je totožné s ustanovením § 82 ods. 1 písm. d) zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike) obsahuje definíciu neoprávneného odberu plynu a ods. 2 právne dôsledky v súvislosti s neoprávneným odberom, t. j. povinnosť takéhoto odberateľa uhradiť dodávateľovi plynu škodu, ak vznikla. Zároveň najvyšší súd uviedol, že ak sú v súdnom konaní skutočne preukázané všetky znaky zodpovednosti za škodu, t. j. existencia protiprávneho úkonu (neoprávnený odber), škoda a príčinná súvislosť medzi existenciou protiprávneho úkonu a škodou, nie je žiaden dôvod pre neuloženie povinnosti škodu nahradiť. Totožný záver o charaktere zodpovednosti odberateľa s meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii ako objektívnej zodpovednosti (bez ohľadu na zavinenie) vyslovil najvyšší súd aj v uznesení sp. zn. 3 Cdo 99/2012 zo dňa 12.3.2015.

15. V prípade žaloby o náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu je povinnosťou súdov dôsledne vychádzať z toho, podľa akej skutkovej podstaty uvedenej v ust. § 82 ods. 1 zákona o energetike si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody. V posudzovanej veci si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenú neoprávneným odberom plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike. Vychádzajúc z vyššie citovanej ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu odvolací súd konštatuje, že podľa uvedeného zákonného ustanovenia je odberateľ plynu zodpovedný za neoprávnený odber plynu, ktorý bol meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bez ohľadu na zavinenie samotného odberateľa plynu. Zodpovednosť odberateľa plynu za neoprávnený odber plynu je objektívna a je daná tým, ak v rozhodnom období odoberal plyn, ktorý bol meraný meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. Ak je v konaní preukázané, že odberateľ v rozhodnom období odoberal plyn meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii (t. j. dopustil sa neoprávneného odberu plynu), vznikla mu v súlade s § 82 ods. 2 zákona o energetike povinnosť nahradiť dodávateľovi plynu vzniknutú škodu.

16. Uvedené znamená, že za protiprávny úkon ako jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu zákon (§ 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike) sa považuje neoprávnený odber plynu, ktorý bol meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. V takom prípade je v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) rozhodujúce samotné porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii plynu na meradle. Pritom je irelevantné, či bolo meradlo funkčné alebo nefunkčné, prípadne či zaznamenávalo skutočný alebo nižší odber plynu, ktoré sú spolu so zavineným konaním odberateľa plynu podstatné pre naplnenie skutkovej podstaty neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. c) zákona o energetike, podľa ktorej si však žalobca v rozhodovanej veci neuplatnil svoj nárok. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že druhým predpokladom zodpovednosti za škodu (vznikom škody), ktorý pristupuje k neoprávnenému odberu plynu ako protiprávnemu úkonu, je skutočnosť, že odberateľ plynu v rozhodnom období odoberal plyn prostredníctvom meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. Tretím predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je potom príčinná súvislosť medzi neoprávneným odberom plynu definovaným zákonom o energetike a vznikom škody. Uvedené závery boli tiež obsiahnuté v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo 51/2017 zo dňa 22.3.2018.

17. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný odoberal plyn prostredníctvom meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii, čo vyplynulo zo znaleckého posudku číslo 286/PL-2015 znalca R.. B. Y., na základe čoho je možné konštatovať, že rozhodnom období dochádzalo v zmysle ust. § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike k neoprávnenému odberu plynu. Bola teda preukázaná existencia protiprávneho úkonu (neoprávneného odberu), vznik škody (skutočnosť, že žalovaný v rozhodnom období odoberal plyn prostredníctvom

meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii), ako aj príčinná súvislosť medzi neoprávneným odberom plynu definovaným zákonom o energetike a vznikom škody.

18. K odvolacej námietke žalovaného spočívajúcej v tom, že žalobca si nesprávne vyčíslil škodu, pretože túto mal vykonať podľa vyhl. č. 449/2012 Z.z., kde okrem iného v § 1 ods. 3 je uvedené, že sa berie do úvahy počet hodín spotrebiča, odber spotrebiča a pod., sa odvolací súd stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že táto je vo vzťahu k povahe žalovaného nároku (ktorý nereflektuje skutočnú spotrebu plynu) právne bezvýznamná a stotožňuje sa aj s tým, že v súlade s § 71 ods. 2 písm. c) zákona o energetike nahlásenie skutočne používaných spotrebičov je na ťarchu žalovaného. Zároveň poukazuje aj na Zápis zo dňa 29.05.2015 spísaný na odbernom mieste na ul. N. XX O. B., kde bola prítomná dcéra žalovaného, ktorá uviedla, že spotrebiče budú nahlásené. V nadväznosti na uvedené nie je možné vyhodnotiť uvedenie skutočne používaných spotrebičov v neprospech žalobcu, nakoľko táto povinnosť v zmysle citovaného zákonného ustanovenia zaťažovala žalovaného. K námietke žalovaného, že súd prvej inštancie nesprávne zamietol jeho návrhy na doplnenie dokazovania, odvolací súd poukazuje na ust. §153 CSP, s tým, že súd prvej inštancie postupoval v posudzovanej veci v súlade s citovaným zákonným ustanovením. Podľa uvedeného ustanovenia konajúci súd nemusí prihliadnuť na prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené včas.

19. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil, nakoľko prvoinštančný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie dôvodnosti žaloby, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 CSP a vec posúdil správne aj po právnej stránke.

20. Odvolací súd dospel k záveru, že obsah odvolania žalovaného nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

21. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen

a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).